

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SPIEGELKE SPIEGELKE

Een volks blijspel in vier bedrijven

door

Robert Risbourg

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1240

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE	A1
------------	----

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk SPIEGELKE SPIEGELKE op te voeren moet de naam van auteur ROBERT RISBOURG vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Robert Risbourg
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

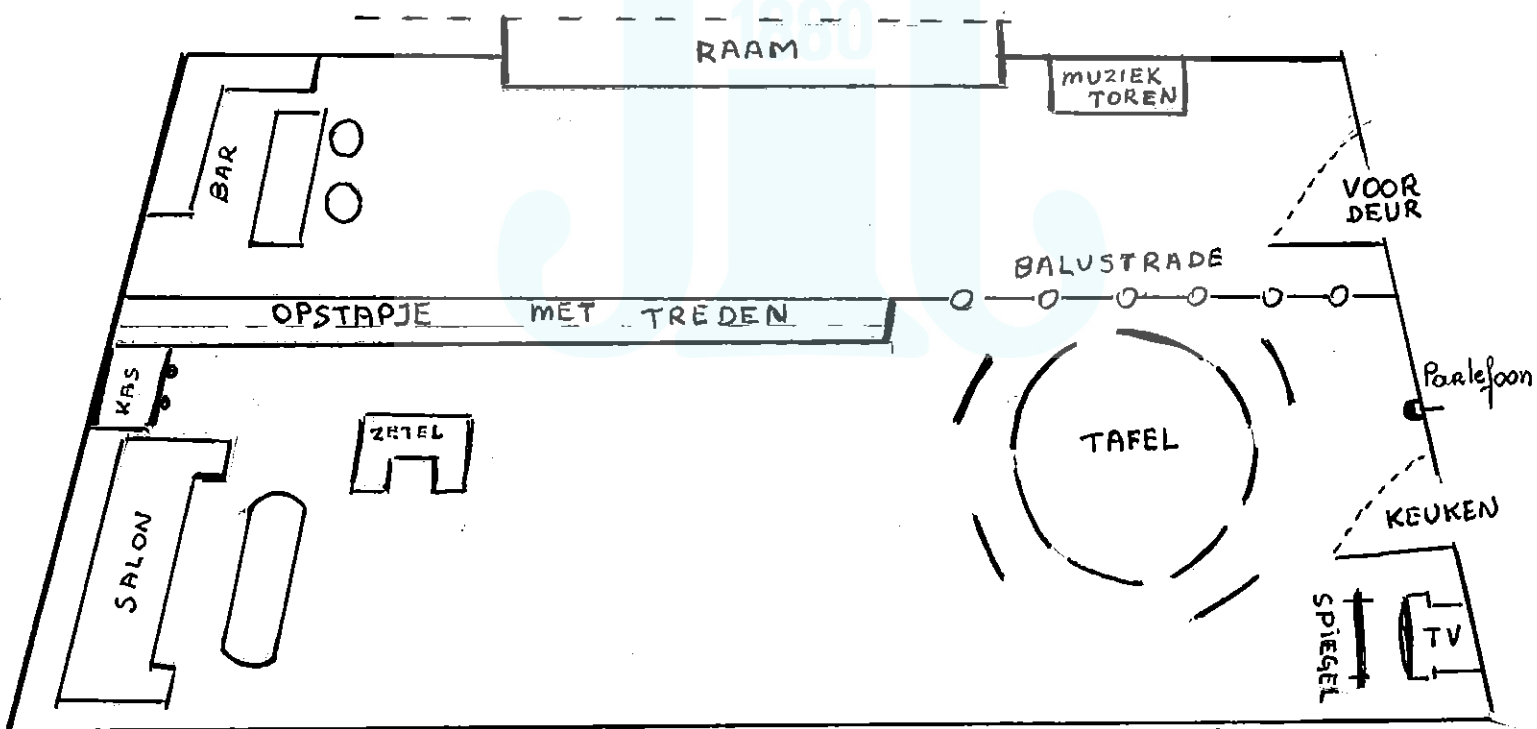
er is slechts 1 DEKOR voor de 4 bedrijven

Het decor stelt de woonkamer voor van de familie Vandervoort. De kamer is een allegaartje van oude en nieuwe stijlen met enkele mijnwerkers attributen. Er is overdadig versiert met prenten aan de muren en plastic bloemen. Drukke patronen voor zetels en gordijnen

In het begin van het eerste bedrijf is er een staande spiegel voor de T.V. geplaatst die er de ganse tijd blijft staan.

Uitzicht van het raam: de overzijde van de straat vanaf een 1ste verd.

De verlichting is met zowel moderne spots (boven de muziektoren) als lampen met alle soorten lampekopjes op de T.V.- de kast van de bar-

PERSONEN

In volgorde van opkomst.

Tea Vandervoort, 17 jaar

Jules Vanervoort, 45 jaar

Sonja Soontjes, 32 jaar

Meester Schoenmakers, 82 jaar (zeer fleurig voor z'n leeftijd)

Marie, 60 jaar (de meid)

Mia Vandervoort, 22 jaar

Bob Terbosch, 25 jaar

FIGURATIE

Jetteka Geerharts (niet lijfelijk, alleen haar stem)

Karlo Wijngaard, 17 jaar. (alleen lijfelijk, moet niet spreken)

KOSTUMERING

Naar keuze, als er niet geprecizeerd wordt.

DEKOR

We bevinden ons in de living van de familie Vandervoort. Het interieur van deze kamer is een allegaartje van oude en nieuwe stijl. Enkele mijnattributen zouden niet misstaan. Mijnlamp, helm, enz. Overal aan de muren, waar er plaats is, hangen overdadig rococoschilderijen. In het begin van het eerste bedrijf wordt er een staanspiegel voor de T.V. gezet en die blijft daar voor de rest van het toneelstuk staan. Er wordt verondersteld dat er een gang loopt achter de wand, aan courzijde.

EERSTE BEDRIJF

Vrijdag, 18 uur.

Als het doek opgaat ligt Tea, in jeans, op de kanapee. Ze leest in een stripverhaal en pulkt appetijtelijk met een vinger in haar neus. De pick-up speelt keiharde muziek.

JULES : (Duwt de buitendeur open en zeult een grote, in inpakpapier verpakte, staanspiegel de living binnen. De voet van die spiegel is bloot. Zodat Jules hem onuitgepakt voor de T.V. kan neerzetten.) Tea ! Pas op dat ge uw ogen niet uitsteekt !

TEA : (schrikt en stopt haar gepeuter) Hé !

JULES : Bij zulk een ketelmuziek kan dat gemakkelijk !

TEA : Ben jij al thuis pa ? (zet pick-up af) .Wat heb je daar ? Een schilderij wed ik. Waar ga je die nou weer hangen ? Er is geen plaats meer over.

JULES : Op het huiske, wijsneus ! En klappt alstublieft normaal Vlaams. Met dat gejejij en gejejou...Ik krijg er het vliegend jicht van.

TEA : Papa ! In de normaalschool zijn we verplicht om A.B.N. te spreken. Onze lerares Nederlands zegt dat de je-jij-jou-vorm de meest algemene is in het Nederlandse taalgebied en...

JULES : Kul ! Da's Hollands. (bootst Tea na) Ben jij nou aan het studeren misschien ?

TEA : (Verstopt vlug het stripboek achter haar rug) Eh ja...Parapsychologie van de beeldende kunsten. Ik moet er een verhandeling over maken. Moet maandag af zijn.

JULES : (schiet in een bulderende lach) Para...dingens...van de beeldende kunsten !? (ontfrutselt haar het stripverhaal) Lambik die in zijn blote kont Sidonie achterna zit zeker...hm ? (teatraal) En haar smachtend ten huwelijk vraagt. Woedend, trekt tante Sidonie z'n haren, alles zes, uit z'n kaalkop. En toen kwam er een varkske met een lange snuit en het verhandelingske is uit !

TEA : Waarom plaag je me altijd zo, pa ?

JULES : Waarom liegt gij altijd zo, Tea ?

(Tea trekt zich pruilend terug op de kanapee)

JULES : (gaat naast haar zitten) Trekt het u niet te veel aan wat die ouwe putheks lult meiske. Ik ben paljas geboren en zal sarkast

sterven. Maar, omdat ik 25 jaar put heb betekent het nog niet, dat ik even stom ben als de eerste de beste Moestafa, die recht van z'n muilezel de koolput is binnengewaaaid. Niet liegen meisje. Da's niet schoon. Hm ?

TEA : Ik moet echt een verhandeling maken.

JULES : Over Suske en Wiske ?

TEA : ...Over...Leven in een glas water ! Stomvervelend ! Bakteriën en andere enge beestjes die daar eventueel kunnen in zitten. Enfin, iets zonder kop of zonder staart.

JULES : Die bakteriën ?

TEA : Nee, die verhandeling !

JULES : Een storm in een glas water meisje. Vraag aan ons Mia of zij niks liggen heeft uit haar schooltijd. 't Is juist haar tiktak. Ja. Zij heeft toch scheikunde gestudeerd.

TEA : Scheikunde is geen biologie, pa.

JULES : Flauwe kul, da's allemaal 't zelfde ! (Begint op zijn gemak een sigaret te rollen en steekt er later de brand in.)

TEA : Pa ! Alstublieft ! Met jou kan men toch ook geen enkel ernstig woord praten. Ons ma zaliger...Oh!..Het spijt me pa.

JULES : Ge hebt gelijk kind. Het is ons ma die ge mankeert.

TEA : Nu al vijf jaar.

JULES : Stom aksident, verdomme !

TEA : En dat op mijn twaalfde verjaardag.

JULES : Eén dode en twee zwaar gewonden schreven ze in de gazet. 't Was verdomme niet waar ! Ik, had zelfs nog geen schrammeke. En de chauffeur van die kamion ook niet. Gaby...moeder, op slag dood. Uwe nonkel Leon heeft nog juist lang genoeg geleefd om zijn vrouw "dada" te kunnen kussen. En toen...zand er over. Voorbij. Afgebonjourd. Ik kon het begot niet geloven. Nog altijd niet.

TEA : Voor tante Sonja was het ook erg. Zevenentwintig jaar en al weduwe, en geen kinderen.

JULES : Ik moet zeggen dat ze die klap goed heeft opgevangen. Te goed zelfs. Allee...Het valt me dan toch weer mee dat ze niet hertrouwd is. Zij heeft zich met man en macht op haar winkel in wijvevodden gegoid.

TEA : Lingeriewinkel, pa ! (Neemt banaan uit fruitschaal en pelt ze)

JULES : Als 't kind maar een naam heeft meisje. Kombinaisons en soutiens, dat zijn toch allemaal vrouwendinges.

TEA : Onze lerares Nederlands zou overuren moeten maken als ze ging wieden in jouw taaltuin. 't Is gewoon de Heer geklaagd, hoe jij het Nederlands verkracht !

JULES : Wat weet gij van verkrachten ?

(Op dit ogenblik neemt Tea demonstratief een grote hap van haar banaan. Jules is even uit het veld geslagen.)

JULES : Zeg'ns, wie was die jongen eigenlijk waarmee gij vorige donderdag in de bus zat ? Toen ge van 't school kwam ?

TEA : Een jongen in de bus ?

JULES : Ge gaat me toch niet wijs maken dat het een meisje was, hé ?

TEA : Eh...

JULES : Ik weet wel dat ge u tegenwoordig gemakkelijk kunt vergissen, maar ik kan op een kilometer afstand al ruiken of iemand een jongen of een meisje is.

TEA : Ja ! Dat moet dan wel ! En dat terwijl wij in de bus zaten ?

JULES : Juist. Bus. Een bus dient om op en af te stappen en tussendoor ook nog om een bepaalde afstand af te leggen. Maar gij stapte één halte te vroeg af. Tegelijk met dat iemand. Ja, ja...Heb ik met mijn eigen ogen gezien. Ik stond bij Sus Vergift asperinekes te kopen.

TEA : Zèg pa, wie heeft dat doek geschilderd ? 't Heeft zo'n eigenaardige vorm. 't Staat precies nog op z'n ezel.

JULES : En zo verandert Tea van onderwerp. Oké meisje, ik zal er geen woorden over vuil maken. Maar denk er aan: gij zijt nog maar zestien.

TEA : Bijna zeventien !!

JULES : Goed, bijna zeventien ! Pas op. Vang geen vodden aan.

TEA : Ik zal niet in zeven sloten tegelijk lopen, pa. Trouwens, 't is maar een koele hoor. Hij durft mij niet eens aan te raken.

JULES : Dat zou ik anders niet durven zeggen ! 't Was precies de kat tegen de melkkruik !

TEA : Ik wel ja. Maar hij niet. Phoe...Hij kent er niets van. Moet nog alles leren.

JULES : En mijn poeske is volleerd. Hoor dat eens aan!...Ik hoop dat ge weet waar bij de kat de haren uitvallen ?...Ja, ik heb nog geen kans gezien om u die seksknoop uit te leggen. Bij Mia heeft ons ma dat nog allemaal uit de doeken gedaan. Maar voor een man.. een vader...Dat gaat zo niet hé!? ...Gij zoekt onderwijzeres te worden en...Ik ben er van overtuigd dat ze op uw school wel

zullen uitgelegd hebben hoe ze het leven in elkander vijzen.
 Heeft Marie de patatten al op staan ? (wijst naar z'n maag)
 't Begint hier te rammelen.

TEA : En zo verandert papa van onderwerp. Nog zo'n mannelijke held !
 Durft zijn eigen dochter geen seksuele voorlichting te geven.

JULES : Hela hela eh !

TEA : Gelukkig heeft tante Sonja, jaren geleden, die taak van mijn
 schuchtere ouder op zich genomen. Niet dat het nodig was. Maar
 't is het gebaar dat telt. (duwt bananenschil in Jules' hand)

JULES : Nondedju !...(gooit bananenschil door de keukendeur) Hier
 Marie !

MARIE : (off) Hé zèg! Merci !

TEA : Zèg, waarom trouw je niet met tante Sonja ? Zij is de zus van
 ons ma en duidelijk op je gesteld.

JULES : Allee, allee !

TEA : Ja ja, jij ook op haar. Dat merk ik heel goed, omdat je zo
 hypersarkastisch met haar omspringt.

JULES : (verbouwereerd) En dat zegt juist gij, Tea ?

TEA : En dan ?

JULES : 't Kan toch niet waar zijn dat gij mij in de armen van een
 andere vrouw...

TEA : Waarom niet ? Je kan toch niet blijven treuren. Moeder zal zich
 heus niet in haar graf omdraaien, als jij weer een normaal le-
 ven gaat leiden. Ons Mia en ik, wij zullen je niet in de weg
 gaan staan hoor. Integendeel !

JULES : Uitgesloten ! Van die trouwerij kan er niks in huis komen. Zij
 is amper dertig. En ik ben al vijfenveertig. Een ouwe sok.

TEA : Ja.

JULES : Vol koolstof.

TEA : Ja.

JULES : Vijfentwintig jaar put, weet ge !

TEA : Ja.

JULES : Gepensioneerd.

TEA : Van dat gepensioneerd zijn merken we anders niet veel. Je bent
 minder thuis dan vroeger, toen je nog in de mijn werkte. Laat
 die aannemer zelf z'n huizen metsen, pa ! Geef de werklozen ook
 een kans!

JULES : Ah nondedju ! Ik zou het thuis de hele dag niet kunnen keren,
 met al die wijven op mijn dak.

- TEA : Maar, hoe zit het nou met tante Sonja ? Als ik jou was zou ik heel vlug op vrijersvoeten gaan staan. Of, het zou wel eens te laat kunnen zijn !
- JULES : Hoeza ?
- TEA : Mag de muziek weer op pa ?
- JULES : Hoezo ?!
- TEA : Ik hoor zo graag muziek pa.
- JULES : Doe nondedju wat ge niet laten kunt. (Tea zet muziek op en begint te dansen) Wel ?!
- TEA : Wel. Je weet toch dat ze haar zaak gaat uitbreiden ?
- JULES : Nee !... 't Kan me niet schelen.
- TEA : O... Natuurlijk niet. Van haar business trek jij je geen sikkepit aan... 't Gaat een sjieke zaak worden... Boetiek Sonja !
- JULES : Boetiek ?
- TEA : Tja, die uitbreiding gaat uiteraard meer werk meebrengen... (fijntjes) Ze dacht er aan een mannelijke hulp aan te werven.
- JULES : Daar heeft ze me niks van gezegd.
- TEA : Dat geloof ik graag. Als zij haar mond opent om iets over de winkel te zeggen, zet jij haar meteen voor schut met een schuin antwoord.
- JULES : Dat ze er maar niet aan denkt mij voor haar zaakske te lijmen. (smalend) Een koolputter in een soutienwinkel ! (danst enkele slechte passen mee) Dat is nog erger dan een hond in een kegelspel.
- TEA : Ja, dat geloof ik ook. Maak je niet ongerust pa. Ze heeft al iemand anders op het oog.
- JULES : Ja ?
- TEA : Ja. Tante Sonja gaat in de toekomst ook de markt op.
- JULES : Markt op ?
- TEA : Dat kan Bob dan mooi doen. Zo heet hij.
- JULES : Wie hij ?
- TEA : Bob is de voornaam van de man die Sonja beloofd heeft, haar te introduceren in de marktgeheimen.
- JULES : Bob ! Da's een hondsnaam.
- TEA : Ik denk wel dat je hem kent, pa: Robert Terbosch. Zijn vader is die aannemer, uit de Driehoekstraat. Knappe kerel hoor ! En rad ter taal ! Eigenlijk is hij sportleraar. Hij geeft ook judo- en karatelessen in de sporthal.

JULES : Sportleraar ? Spotleraar zeker ! Als men nu in 't vervolg bij Sonja een vrouwenbroek komt kopen - slipke heet dat nu geloof ik - dan krijgen ze er een vierkantswortel uit de Driehoek bij. Gratis voor niks ! (Hij heeft ondertussen de pick-up afgezet)

TEA : Pa ! Alstublieft !

SONJA : (Bedrijvig op, via buitendeur) Zo...Jules is al terug van zijn antiekjacht... Weer een schilderij op de kop kunnen tikken ? Jongen, jongen, waar ga je die nu weer hangen ?

JULES : Op het huiske, nondedju !

TEA : Foei pa, niet zo vloeken. Je werkt niet meer in de mijn hoor. (tot Sonja) Hij heeft de bokkepruik weer op Sonja.

JULES : Ik vloek als ik wil!...Miljaar...Miljaar...Miljaar !! (De laatste miljaar is een echte vloek, omdat hij op dat moment z'n sigaret in een asbak uitduwt en daarbij z'n vinger verbrand.)

SONJA : Wat ruikt het hier zalig zeg. Ik geloof dat Marie bloedworst aan 't klaarmaken is. Hm ! Lekker ! O ja Jules, ik heb je geloof ik reeds verteld, dat ik plannen heb om mijn winkel uit te breiden ?

JULES : Nee ! Ons Tea, die heeft er iets over laten vliegen ja. Komt die voddenverkoper hierboven ook meeëten ?

SONJA : (kijkt Tea verwijtend aan) De roddeltante is in aktie geweest hoor ik. Enfin...dan zal je ook wel weten dat Robert Terbosch me komt helpen. Meeëten ? Eigenlijk is dat geen slecht idee. Die jongen woont alleen. Eenmaal per dag een warme maaltijd is niets teveel. Tea zal er, denk ik, niets op tegen hebben...en Mia zeker niet !

JULES : Maar ik wel ! Ik kan goed verdragen dat die voddevent ergens een patat meesteekt, maar hier niet !

TEA : Foei pa !

JULES : Het geld groeit niet om mijn rug.

SONJA : Ik zal natuurlijk Bob z'n eten ook bijpassen. Hij werkt ten-slotte voor mij eh ?

JULES : Komt niks van in huis !...Hij is geen familie.

SONJA : Als je er zo over denkt, dan kan ik beter zelf ook opkrassen. Ik ben ook niet, van den huize.

JULES : Stank voor dank ! Madame heeft de een of de ander flierefluiter opgescharreld, dus gaat ze in het vervolg weer in haar eigen kot eten. Met die gymnastiekslipkenssjacheraar !

- TEA : Lingerieartikelen blijven Sonja's specialiteit pa. Bob doet de haute couture.
- JULES : Haute couture !
- TEA : De buitenste kant van de vrouwen.
- JULES : Komt hier jaren aan een stuk mallette (= schaft) maken en dan: da da, tot in de pruimentijd ! Ge moet het zelf weten. Ik trek het mij niet aan. (richting keukendeur) Haute couture ! Merci ! (Af via keukendeur)
- TEA : Vader is zo jaloers dat z'n oren er slap van gaan hangen...Sonja, ik heb de pot goed warm gestookt. Hij zit in de val !
- SONJA : (Gaat naar bar) Hoe, hij zit in de val ? Ik begrijp je niet helemaal Tea.
- TEA : Wedden dat hij morgen, wat zeg ik, seffens komt hij jou - met de staart tussen de benen - ten huwelijk vragen.
- SONJA : (schenkt zich een sherry in) Waarom zou Jules mij ten huwelijk moeten vragen ? Daar is toch geen enkele reden voor ? (drinkt) Sheers !
- TEA : (Kwasi verontwaardigd) Ja zeg ! (steekt lege hand omhoog) Sheers! Maar gisteren zei je dat pa, na Leon, de fijnste man was die je ooit hebt ontmoet.
- SONJA : Dat was gisteren.
- TEA : Vandaag dan niet meer ?
- SONJA : Jawel. Jules is een fijne vent en jij bent te jong om voor koppelaarster te spelen.
- TEA : Ik ben geen kind meer !
- SONJA : Natuurlijk niet, Teaatje. Kijk, Jules en ik hebben samen ons leed gedeeld. Maar trouwen ! Dat is een ander paar mouwen... Zeg, ik durf wedden dat hij zelf tegen heeft gestemd ?
- TEA : Hij stribbelde wel wat tegen, maar dat betekent niet nee. Je kent hem toch ?
- SONJA : Juist daardoor...Nee Teaatje, je zit in een verkeerd programma.. Het is beter dat ik in 't vervolg beneden eet.
- TEA : In je eentje eten ? Waar is dat goed voor ?
- SONJA : Allicht voor mijn lijn. Marie haar kookkunst is perfekt. Als ik mijn eigen potje kook zal het heel wat minder zijn.
- TEA : Ja maar...
- SONJA : (Gaat abrupt naar buitendeur) Ik ga er meteen mee beginnen.
- TEA : Waar ga je naartoe ?

- SONJA : Via die deur buiten. Naar beneden, eten. Samen met Bob !
- TEA : Ja maar...Verdorie, je bent toch niet verkikkerd op die Robert Terbosch ?!
- SONJA : Dada, tot in de pruimentijd ! (af)
- TEA : (paf) Dat zou het toppunt zijn ! (snel naar buitendeur) Daar moet ik het mijne van hebben.
- MEESTER : (Op, via buitendeur. Loopt Tea tegen het lijf.) Zo haastig kleintje ? Ik snap het al. Ik heb Karel Wijngaerd in de buurt zien flaneren. O pardon. Karlo, heet hij nu zeker ?
- TEA : Phoe...Die mag stikken ! Mag ik even passeren meester ? Neem zelf maar een borrel. Ik moet dringend Sonja achterna. Er gebeuren vreselijke dingen !
- MEESTER : Ja, ik liep ze net tegen het lijf, maar ze wist niets anders te vertellen dan...
- TEA : Da da, tot in de pruimentijd ! (Af, via buitendeur)
- MEESTER : Die ook al ! Da da pruimentijd ? Dat is eerder een uitdrukking die Jules zou gebruiken. (zoekt)...Volk!!...(gaat naar de bar, schenkt zich een borrel in en drinkt onmiddellijk leeg) Dat doet deugd.... (vult opnieuw en gaat aan de ronde tafel zitten.)
- MARIE : (Op via keukendeur. Roept naar de keuken toe) Jules, blijft met uw pikfels van mijn pensen, ze zijn nog niet goed doorbakken. (Loopt over naar kommode, zonder de meester op te merken)
- MEESTER :.....Volk !
- MARIE : Oh ! ...Is me dat verschieten zeg...Dag meester, zit gij hier al lang ? Waar is Tea ? Jules kan met zijn vingers niet van mijn eterij afblijven. En het grommel heeft hij ook vandaag. Waar is Sonja ? Ik begrijp het al. 't Is weer bakkeleiën geweest tussen die twee. Ik ken dat. Toen mijne man zaliger nog leefde grommelde hij ook altijd tegen mij, als hij ruzie had met...met mij... Ik moet even naar huis om een pot appelspijs te gaan halen. Van onze eigen appelboom. Mijne man zaliger heeft hem nog geplant. Op onze huwelijksdag. Daar kunnen we dan ons leven lang van smullen, zei hij. (ontroerd) Hij heeft er ocharme geen een van mogen proeven. De oorlog eh meester ? Gij zult het nog allemaal wel weten. Gij hebt het bombardement op de Zuidstraat ook meegemaakt...Jan wou persé niet in de abri kruipen. Dat is hetzelfde als levend begraven worden, zei hij...Wij hebben hem dood moeten begraven. (snottert)

MEESTER : Ja Marie, dat waren zware tijden. A propos, wat is er hier eigenlijk aan de hand ? Sonja schoot me als een hazewind voorbij en even later vloog Tea haar achterna, met de mededeling dat er iets vreselijks op til was !

MARIE : Ik heb er geen gedacht van. Jules zal wel weer te hoog van z'n toren geblazen hebben. Die kan soms zo astrant zijn eh ! Laatst zei hij tegen de bakker, dat als hij nog beschimmeld brood dierf leveren, hij persoonlijk dat brood - mag ik het zeggen, meester ?... In zijn kont zou steken ! Verschoning voor die uitdrukking, meester, maar zo zei Jules het. En het schoonste van al, het brood was helemaal niet oudbakken. De slachter had het die dag ook verprutst want...

MEESTER : Appelmoes hé ? Moest het geen pruimenspijs zijn ? Want daar hadden Sonja en Tea het over. Da da,pruimentijd!

MARIE : Da's waar ook. Mijn appelspijs ! (trekt keukendeur open) Van de pensen afblijven Jules ! En komt ge bijna ! De meester is hier. Blijft gij meeëten, meester ? 't Zijn pensen van ons Elza.

MEESTER : O ja ?

MARIE : Natuurlijk niet van ons Els, maar van haar geslacht varken. Puur natuur!

MEESTER : O zo. Dan blijf ik meetafelen. Lekker pensen van voor de oorlog !

JULES : (Op via keukendeur) Ah, de meester.

MARIE : Zeg, als ge liever pruimenspijs erbij hebt, kan ik die ook meebrengen. Pruimenspijs is goed voor dan achteruit ! (Af via buitendeur)

MEESTER : Een marktvrouw is er niets bij vergeleken. (Gaat naar de bar) We zullen er nog maar eentje doodknabbelen. Ook eentje hebben ?

JULES : Ba ja...'t Kan nooit kwaad. Ik voel me niet honderd procent vandaag.

MEESTER : Zo.....ziek ?

JULES : Ja...eh...nee, dat is het niet....Wist ge dat ons Sonja gaat verhuizen ?

MEESTER : O ja. Waar gaat ze dan wonen ?

JULES : (Krijgt zijn borrel en drinkt leeg) ...Schol !

MEESTER : Gezondheid !

JULES : In haar eigen kot tedju !

MEESTER : Dat begrijp ik niet goed. Ze heeft hieronder toch altijd

gewoond ? Daar heeft ze haar winkel.

JULES : Ja, maar ze heeft hierboven altijd meegegeten !

MEESTER : Ach zo...Ruzie ?

JULES : Nee tedju !....Ze vrijt.

MEESTER : Nee !

JULES : Ja !

MEESTER : Met wie als ik vragen mag ?

JULES : Met een hond !

MEESTER : Allee !?

JULES : Enfin, iemand die naar een hondsnaam luistert. Vijf jaar weduwe begot en nu...

MEESTER : Kop op jongen. Zo'n vaart zal het wel niet lopen. Weet ge zeker dat het, hm...vrijen is ?

JULES : Ik kan er geen ander woord voor vinden. Kom, we gaan bij Madeleine een pint pakken.

MEESTER : Ik kom er net vandaan ! Enfin, om u een plezier te doen dan. A propos: ken ik de jongeman in kwestie ?

JULES : Dat denk ik wel. 't Is de zoon van Louis van Pier Terbosch. Uit de Driehoekstraat. Die àànnemer met zijn àànhoudster.

MEESTER : Niet roddelen Jules ! Als ik mij goed herinner - Robert heet hij geloof ik - heeft hij de sportschool met goed gevolg doorlopen. Ja ja. Wou om familiale redenen niet in het bedrijf van zijn vader werken. Zijn schoolgeld heeft hij grotendeels zelf moeten verdienen. Door zaterdags en 's zondags markten te doen. Samen met een oom van hem. Groenten !

JULES : Dat is 't hem juist ! Waf woef, gaat nu de markten voor Sonja doen ! Met lingerie wel te verstaan. Kunt ge dat in uw koker krijgen, meester ? Een vent die wijvenvodden gaat verkopen ! Legummen tot daar toe, maar kombinaisons ?!

MEESTER : Rustig Jules. Er zal wel ergens een reden voor te vinden zijn. Liefde misschien ?

JULES : Liefde ? Hij is bijna tien jaar jonger dan Sonja ! Op een goedkope manier zijn devoeren willen doen, ja ! Juist zoals zijne ouwe, ja ! En Sonja, die arme weduwe...(de meester lacht)...Wat staat gij daar zo te lachen ?

MEESTER : Het duiveltje van de jaloersheid waart rond. 't Wordt stilaan tijd dat ze een lustige weduwe wordt. Na vijf jaar mag er toch wel een beetje geluk in zitten ? Ze is een pronte jonge vrouw. Vrij. Ik vraag mij af...Waarom hebt gij nooit een poging..